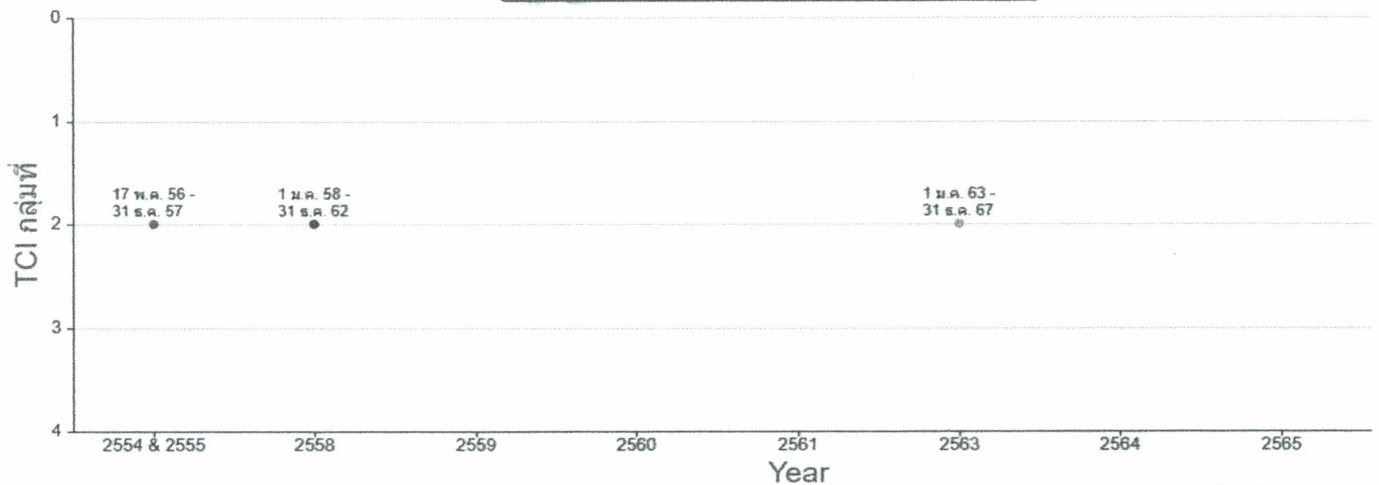

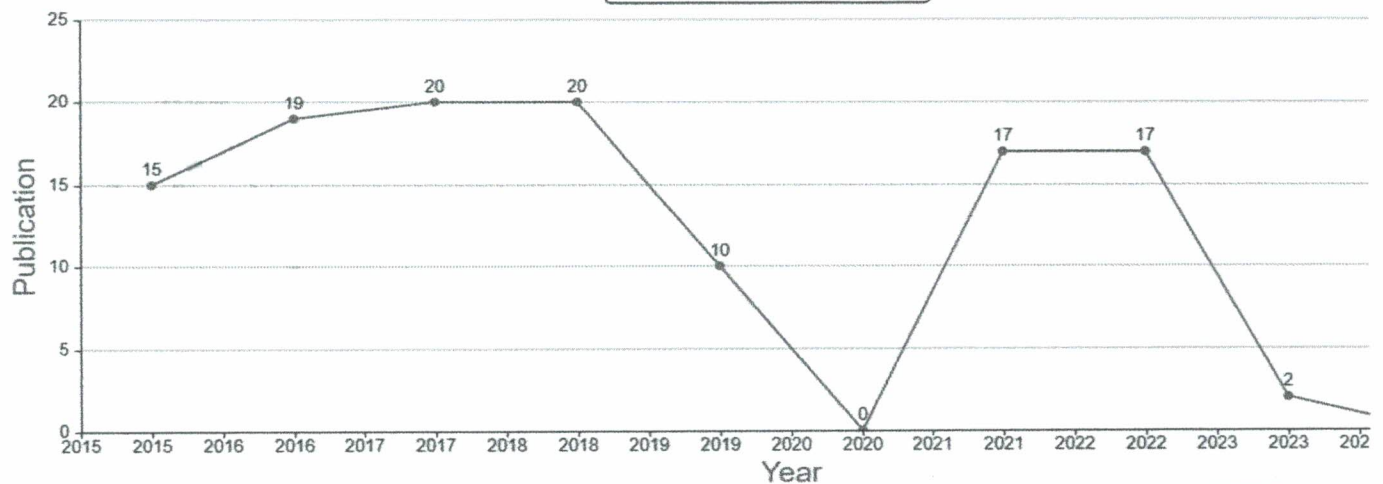
รายละเอียดของวารสาร

ชื่อวารสาร: ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร
Journal Name: Phetchabun Rajabhat Journal
ชื่อบรรณาธิการ: ผศ.ดร.ภฤชดิภา มูลศรี
ชื่อย่อของวารสาร:
Abbreviation Name: JPCRUI
ISSN: 0859-8185
E-ISSN: 2821-9988
ที่อยู่สำหรับการติดต่อ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 83 หมู่ 11 ถนนสระบุรี-หล่มสัก ตำบลสะเดียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
เจ้าของ: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ / Phetchabun Rajabhat University
จำนวนฉบับต่อปี: 2
Email: research_pcrui@hotmail.com
Website: <https://research.pcrui.ac.th/journalpcrui/>
TCI กลุ่มที่: 2
สาขาหลักของวารสาร: Social Sciences
สาขาย่อยของวารสาร: Arts and Humanities / Business, Management and Accounting / Social Sciences
หมายเหตุ:

กลุ่มของวารสารในฐานข้อมูล TCI

Publication 10 Years

ISSN 0859-8185 (Print)

ISSN 2821-9988 (Online)

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร

Phetchabun Rajabhat Journal

ปีที่ 25 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2566

ราชภัฏเพชรบูรณ์สาร
PhetchabunRajabhat Journal
ปีที่ 25 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2566

นโยบาย	1. สนับสนุนผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย 2. เผยแพร่ผลงานวิชาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไป 3. สร้างความรู้และองค์ความรู้ที่ถูกต้อง พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล
ขอบเขตงาน	เนื้อหาเป็นวารสารวิชาการที่เผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โดยสาขาวิชาที่รับตีพิมพ์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา บริหารธุรกิจ และการจัดการ
วัตถุประสงค์	1. เพื่อเผยแพร่ความก้าวหน้าทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา บริหารธุรกิจและการจัดการ 2. เป็นสื่อกลางในการส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ แลกเปลี่ยนแนวความคิดเห็นเชิงวิชาการ หรือประสบการณ์ของผู้ที่อยู่ในวงการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 3. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่าง นักวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลที่มีความสนใจ
เจ้าของ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ที่ปรึกษา	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้ประเมินอิสระหรือพิชญพิจารณา (Peer review)

ศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ ประมวล
รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภ รัฐนัตถานนท์
รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เรืองศรีตระกูล
รองศาสตราจารย์ ดร.ชไมพร กาญจนกิจสกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ศรีจำเริญ
รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล พุทธิรักษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ศจีมาจ ณ วิเชียร
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริปรัชญ์ บุญครอง
รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณี อินทรไพโรจน์
รองศาสตราจารย์ ดร.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล สรรสวิสุทธิ

รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร ดอกจันทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์ ขอมขุนทด
รองศาสตราจารย์ ดร.นัตถรณภา พรหมมา
รองศาสตราจารย์ ดร.กันต์ อินทวงศ์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิวัตร พัฒนะ
รองศาสตราจารย์ ดร.อันวดี ศรีธาวีวัฒน์
รองศาสตราจารย์ ดร.อนิรุจน์ มะโนธรรม
รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฏฐ์ มากุล
รองศาสตราจารย์ ดร.บุญยเสนอ ตริวิเศษ
รองศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ นารีรักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิรุดี พิพรรณจินดา
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ปัญญา
รองศาสตราจารย์ ดร.ธิตินันท์ ชาญโกศล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิโรจน์ บุรณศิริ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศจี สุวรรณศรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ จันทะคุณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรณิดา ชันธพัทธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ประสงค์หัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิฑูร ธนบดีกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัลยารัตน์ อีระธนชัยกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชาย ตั้งวรรณวิทย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอนพ ทัศนอุดม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตินันท์ วารวินิช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริวรรณพิชา ธนจิราวัฒน์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขต
ศรีล้านช้าง
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาพิษณุโลก
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยชนะ ใจบุญ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกกร บุญมี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉิมภิกา ตันติสันติสม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑา หมี่ไพรพฤกษ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชา เดชสุภา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร สุทิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญแสน เตียวบุญอุตรธรรม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาวรรณ วงศ์คำจันทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ บุญเจริญ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ นิยม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิกร แก้วทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ปิ่นวันนะ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวรรณ ศุภวิฑิตพัฒนา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรดรัล จุลกัลป์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทิน สีนวน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวรา สุวรรณพิมล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายธาร ทองพร้อม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมสงวน ปัสสาโก
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรีรัตน์ สุวรรณ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิรภาพ จันทร์แสนต่อ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรขา อริญวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนา สิตี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต่อศักดิ์ ขอแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรดา ดามาพงษ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร อภิรัตน์านุสรณ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุมาน จันทวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา ณ หนองคาย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เพิ่มชาติ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิฐพงษ์ อุเทศอึ้ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติ เมืองดุ่ม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภวิ บุญธรรม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์สิริรักษา บุญเยี่ยม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญณวุฒิ ไชยรักษา
 อาจารย์ ดร.นันธิยะ ศรีแก้ว
 อาจารย์ ดร.ปวีณา ชื่นวาริน
 อาจารย์ ดร.นิธนา เนืองจำนงค์
 อาจารย์ ดร.คุณานันท์ สุขพาสน์เจริญ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
 มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
 ในพระบรมราชูปถัมภ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
 มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
 วิทยาเขตสุโขทัย
 มหาวิทยาลัยนเรศวร
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
 มหาวิทยาลัยนเรศวร
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

อาจารย์ ดร.เฉลียว เพชรทอง
 อาจารย์ ดร.เรืองเดช แรงเพียร
 อาจารย์ ดร.บงอร มีตรุ่งเรือง
 อาจารย์ ดร.อักรสิทธิ์ บุญส่งแท้
 อาจารย์ ดร.ศตพล มุ่งค้ำกลาง
 อาจารย์ ดร.บุญส่ง กวยเงิน
 อาจารย์ ดร.อภิชาติ สังข์ทอง
 อาจารย์ ดร.นงลักษณ์ สายเทพ
 อาจารย์ ดร.พท.ป.นรินทร์ กากะทุม
 อาจารย์ ดร.ธนวัฒน์ จอมประเสริฐ
 อาจารย์ ดร.วัชรเว แดงเทศ
 อาจารย์ ดร.บุญเลิศ วงศ์โพธิ์
 อาจารย์ ดร.กุลรภัส เทียมทิพร
 รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยณรงค์ ชื่นผณี
 รองศาสตราจารย์ ดร.ธานี สุขเกษม
 รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์
 รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยรัตน์ มูลศรี
 รองศาสตราจารย์ ดร.พวงผกา แก้วกรม
 รองศาสตราจารย์ ดร.สรวพร กุลสง
 รองศาสตราจารย์ ดร.อนุวัติ คุณแก้ว
 รองศาสตราจารย์ ดร.พนณา ตั้งวรรณวิทย์
 รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ คุ่มทรัพย์
 รองศาสตราจารย์ ดร.กานต์ อัมพานนท์
 รองศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรีหญิง ดร.สุมาลี พิมพ์พันธุ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมล อยู่สุข
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลฉัตร ล่อมอิม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวิษ ลอยมา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎิญา มูลศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบกาญจน์ วิเศษรัมย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร ทองจิตติ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แขก บุญมาทัน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตริณัฐ เอลลิส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ อาานิ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษยากร ตีระพฤติกุลชัย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริษา ศรีเรืองฤทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิทธิพร ดร.พิศุทธิ์ บัวเปรม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร แทนทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ กงติม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ท้าวเงิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาชัย ตริพิศ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ อินทรประไพ

[illegible]

อาจารย์ ดร.สุภัทธีร์ ขุนสิงห์สกุล
อาจารย์ ดร.ภูมินทร์ เหลาอำนาจ
อาจารย์ ดร.ทิววรรณ ศิริเจริญ กันหา
อาจารย์ ดร.จตุพร จันทร์เพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

กองบรรณาธิการที่ปรึกษา

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการสังคม

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์
รองศาสตราจารย์ ดร.ชไมพร กาญจนกิจสกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล พุทธิรักษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ธิตินันท์ ขาญโกศล
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกมล วิเศษศรี
รองศาสตราจารย์ ดร.จอมขวัญ สุวรรณรักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระภัทรา เอกผาชัยสวัสดิ์
รองศาสตราจารย์ ธรรมนูญชาติ วันแต่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ นิยม
อาจารย์ ดร.กฤษดา เขียววัฒนสุข

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎิญา มูลศรี

ผู้ประสานงาน

นางสาวชุติมา พุดอ่อน

ฝ่ายวารสารออนไลน์

นายบรรจง สุรินทร์
นางสาวชุติมา พุดอ่อน

ฝ่ายดำเนินงาน

นางสาวชุติมา พุดอ่อน
นางสาวศรินทิพย์ ผลประเสริฐ
นางปิยนันท์ เทียนสูตร
นายเกื้อกุล พิมพ์ดี
นายบรรจง สุรินทร์
นางรัตดา สำราญพันธุ์
นางสาวมณีนุช เกตุแพง
นางกฤษวิณัฏ์ ทองสี
นางสาวรมิดา สายทอง
นางสาวภัสราภรณ์ บุญสิงห์

สำนักงาน สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67000
โทรศัพท์ 056-717141 โทรสาร 056-717141
E-mail: phetchabun_rajabhat_journal@outlook.com

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พิชญ์โลกเปเปอร์แอนด์ซัพพลาย
1/20 ถนนบรมไตรโลกนาถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิชญ์โลก จังหวัดพิชญ์โลก 65000
โทรศัพท์ 055-225037, 086-4284710 แฟกซ์ 055-225037
จำนวน 50 เล่ม

บทบรรณาธิการ

วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร ได้ดำเนินการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและยาวนานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความก้าวหน้าทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา บริหารธุรกิจและการจัดการ เพื่อเป็นสื่อกลางในด้านการสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิชาการเหล่านี้ อีกทั้งแลกเปลี่ยนแนวความคิดเห็นเชิงวิชาการ และประสบการณ์ของผู้ที่อยู่ในวงการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปัจจุบันวารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สารได้รับการพิจารณาให้อยู่ในกลุ่มที่ 2 ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) แต่ทั้งนี้ด้วยการตั้งเป้าหมายประกอบกับความมุ่งมั่นของคณะผู้ดำเนินงานที่จะร่วมกันผลักดันให้วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สารก้าวสู่กลุ่มที่ 1 ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ให้ได้ในเวลาต่อไป

ฉบับนี้เป็นปีที่ 25 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2566 ประกอบด้วย บทความวิชาการ จำนวน 1 เรื่อง และบทความวิจัย จำนวน 6 เรื่อง บทความที่น่าสนใจในเล่มนี้ส่วนใหญ่มาจากการวิจัยที่มาจากโจทย์เชิงพื้นที่ โดยผลงานที่ได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ประเมินอิสระหรือพิชญพิจารณา (Peer Review) อย่างน้อยบทความละ 3 คน ในสาขาวิชานั้น ๆ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

บทความวิชาการ

การพัฒนาท้องถิ่นด้านประเพณีทางพระพุทธศาสนาของวัดหลวงพ่อดธรรมกายาราม อำเภอ ดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี	1-11
Local development of Buddhist traditions at Wat Luang Phor Sodh Dhammakayaram Damnoen Saduak District, Ratchaburi Province	
ชินนนท์ พวงพันธ์ และคมกฤษ จิตแก้ว	
Chinanon Phuangphan and Komkrit Chitkaew	

บทความวิจัย

การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์	13-23
Product Development from Cotton Sarong Saraps of The Local Weaving Group Ban Tiew Subdistrict, Lom Sak District, Phetchabun Province	
อภิชาติ สุวรรณชื่น, สุภาพร บางใบ, ชนิรัตน์ ผึ้งบรรหาร และจิตราทิพย์ บุญพิทักษ์	
Apiachat Suwanachuen, Supaporn Bangbai, Chanirat Phungbunhan and Jittratip Bunpitak	
การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ภายใต้สภาพแวดล้อมเมตา เวิร์ส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมแพศึกษา	25-37
The Promoting Creative Thinking by Using Creativity-based Learning on Metaverse environment for Mathayomsuksa 5 Students of Chumphae Suksa School	
ธีรภัทร นาหนองตูม, ประวิทย์ สิมมาทัน และทรงศักดิ์ สองสนิท	
Thirapat Nanongtum, Prawit Simmatun, Songsak Songsanit	
การพัฒนารูปแบบการนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านช่องทางการตลาดแบบออนไลน์	39-46
Development of product presentation model through online marketing channels	
สุนัฐชา เชาว์ไว, พรรณี ไรจนเบญจกุล, พงษ์ศักดิ์ เจริญงามเสมอ, จตุพร อุ่นประเสริฐสุข, ทิพย์วารินทร์ เบ็ญจนิรัตน์, ศศิเพ็ญ ครุฑชังทอง, จิรวัดน์ สุดสวาท และปริญญ์ สีม่วง	
Sunatcha Chaowai, Phannee Rojanabenjakun, Pongsak Jareanngamsamear, Jatuporn Ounpresertsuk, Tipvarin Benjanirat, Sasipen Krutchangthong, Jirawat Sudsawat and Parinya Siemuang	

**การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน
ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์**
**Product Development from Cotton Sarong Saraps of The Local
Weaving Group Ban Tiew Subdistrict,
Lom Sak District, Phetchabun Province**

อภิชาติ สุวรรณชื่น^{1*}, สุภาพร บางใบ¹, ขนิรัตน์ ผึ้งบรรหาร² และจิตรราทิพย์ บุญพิทักษ์³
Apiachat Suwanachuen^{1*}, Supaporn Bangbai¹, Chanirat Phungbunhan² and Jitratip Bunpitak³

¹สาขาวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

¹Occupations and Technology, Faculty of Agricultural and Industrial Technology,
Phetchabun Rajabhat University

²สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

²Home Economics, Faculty of Agricultural and Industrial Technology,
Phetchabun Rajabhat University

³คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

³Communication Arts, Siam University

*Corresponding author E-mail: apichat.suw@pcru.ac.th

Received: April 26, 2023; Revised: December 1, 2023; Accepted: December 18, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ และความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวต้องการให้พัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายในด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ประเภทของใช้ ได้แก่ หมอนอิง และกล่องกระดาษทิชชู และผลิตภัณฑ์ประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย ได้แก่ ของใส่โทรศัพท์มือถือ และกระเป๋าถือ โดยผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายนั้น ต้องมีสีดั้งเดิม นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในภาพรวมต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง 2 ประเภท อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) ผลการศึกษายังพบว่าสมาชิกของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว สามารถผลิตชิ้นงานและเข้าใจกระบวนการผลิตชิ้นงานทุกขั้นตอน และสามารถคำนวณกำไรต้นทุน ตั้งราคาขายสินค้า สามารถประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม เพื่อจำหน่ายทั้งผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ได้

คำสำคัญ: การพัฒนาผลิตภัณฑ์, ผ้าชิ้นคันฝ้าย, กลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน

Abstract

The objectives of this research were to develop products from scraps of sarong separated by cotton of the local weaving group, Ban Tiew Subdistrict, Lom Sak District, Phetchabun Province. And consumer satisfaction with products made from cotton sarong scraps of the local weaving group, Ban Tiew Subdistrict, Lom Sak District, Phetchabun Province The target group is there were

200 tourists who came to visit Tai Lom Walking Street. The results of the research found that Tourists want to develop products from cotton sarong scraps in terms of product types, such as cushions and tissue boxes. And souvenir/souvenir products such as mobile phone cases and handbag the product is made from scraps of sarong separated by cotton. Must have original color Tourists were overall satisfied with the development of products from cotton sarong scraps of the local weaving group, Ban Tiew Subdistrict, Lom Sak District, Phetchabun Province, for both types, at the highest level ($\bar{X} = 4.24$.) The results of the study also found that Members of the local weaving group, Ban Tiew Subdistrict, can produce pieces and understand every step of the production process. And can calculate profit and cost set the selling price of the product Able to promote the group's products to sell both through online and offline channels.

Keywords: Product Development, Cotton Sarongs, Local Weaving Group

บทนำ

จากภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ประสบปัญหา ความยากจน รัฐบาลจึงได้ประกาศสงครามกับความยากจนโดยจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนได้มีส่วนร่วมในการสร้างกิจกรรมที่อาศัยศักยภาพของคนท้องถิ่น ในการใช้วัตถุดิบจากทรัพยากรท้องถิ่นและนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้าสู่สากล โดยรัฐบาลจะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่และการบริหารจัดการ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาด ทั้งในและต่างประเทศ (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองระยอง, 2563) ซึ่งโครงการนี้มีวัตถุประสงค์ของโครงการที่สำคัญคือ ส่งเสริมรายได้ให้กับชุมชน และพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค เพื่อส่งเสริมทางด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค ในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เน้นให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมุ่ง ให้ความสำคัญของการนำภูมิปัญญาชาวบ้าน และทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาพัฒนาและสร้างมูลค่าของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น มีคุณภาพ มีจุดเด่น มีเอกลักษณ์ มีการพัฒนาท้องถิ่น สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ สร้างงาน สร้างรายได้ (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2546, น. 1)

ซึ่งการทอผ้าถือเป็นงานหัตถกรรมอันล้ำค่าของไทย แต่ในปัจจุบันผ้าทอท้องถิ่นที่มีมาตั้งแต่โบราณกลับไม่ค่อยได้รับความสนใจและไม่ให้ความสำคัญกับการทอผ้ามากนัก ขาดการกระตุ้นให้ผลิตผลงานที่มีคุณภาพ หรือช่างฝีมือขาดการแข่งขันทางความคิด และการผลิตผ้าทอกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปไม่มีแหล่งรวม จึงทำให้นับวันผ้าทอจะค่อย ๆ สูญหายไประหว่างรุ่นต่อรุ่น นอกจากนี้ ยังพบว่าการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้ากลุ่มนี้ยังไม่ดีเท่าที่ควร เห็นได้จากผลการสำรวจของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปี 2556 รายงานว่าสินค้ากลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งมีอยู่ประมาณ 163,827 ราย เป็นผู้ประกอบการในระดับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 163,500 ราย ก่อให้เกิดปริมาณการจ้างงานสูงถึง 666,092 คน (ร้อยละ 66.6) แต่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้เพียง 7.8 หมื่นล้านบาท (ร้อยละ 31.2) ในขณะที่ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ซึ่งมีเพียง 327 ราย (ร้อยละ 0.2) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้กว่า 1.6 แสนล้านบาท (กัญทิลา ธนบุรณ์นิพัทธ์, 2564) ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่มีความหลากหลายของกลุ่มชนที่มาอาศัยอยู่ร่วมกัน จึงทำให้มีวัฒนธรรมที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ ซึ่งการแต่งกายก็จะแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่ ซึ่งเพชรบูรณ์เป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่มีการทอผ้าใช้เองตามบ้านเรือน และผ้าทอของจังหวัดเพชรบูรณ์นั้นมีหลายชนิดแบ่งตามการใช้งาน มีทั้งผ้ามัดหมี่ ผ้าขิด และผ้าพื้น ทอจากไหม ผ้ายและใยสังเคราะห์ ซึ่งผ้าทอเพชรบูรณ์แบ่งตามเขตภูมิศาสตร์วัฒนธรรมจะแบ่งเป็นสองเขตคือผ้าทอในเขตอำเภอตอนบนได้แก่อำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสักและอำเภอเมือง กับผ้าทอในเขตอำเภอตอนล่างได้แก่อำเภอหนองไผ่ อำเภอวิเชียรบุรี อำเภอวังโป่งและอำเภอศรีเทพ ผ้าทอในแต่ละเขต มีลักษณะเฉพาะตัวที่โดดเด่นสวยงาม ผ้าที่ทอในเขตอำเภอหล่มเก่า อำเภอหล่มสัก มีลักษณะเด่นที่สีและเทคนิคการทำ

ลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์คือวัดอุทิศ จะใช้ฝ้ายและไหมที่ผลิตในครัวเรือน สีที่ใช้ย้อมใช้สีธรรมชาติซึ่งจะใช้สีที่นุ่มนวล มีสีคราม สีน้ำตาล เป็นต้น เทคนิคการลงลาย จะใช้การมัดหมี่และใช้ด้ายต่างสี ส่วนในเขตอำเภอตอนล่าง มีลักษณะคล้ายกับสิ่งทอในภาคอีสาน จะมีหลากสี และโครงสร้างของผ้าที่ใช้เป็นผ้านุ่งจะต่างกัน ซึ่งผ้าทอพื้นบ้านในแต่ละอำเภอต่าง ๆ นั้น เป็นภูมิปัญญา และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน (เยาวภา โตสงวน, 2565) การทอผ้าของจังหวัดเพชรบูรณ์ส่วนใหญ่เป็นการทอด้วยกี่กระตุก วัสดุที่ใช้ในการทอจะเป็นเส้นใยธรรมชาติ และเส้นใยสังเคราะห์ เช่น ไหม ฝ้าย กัญชง และไหมประดิษฐ์ โดยการทอส่วนใหญ่จะเป็นการทอแบบมัดหมี่ และการทอแบบยกดอก โดยลวดลายส่วนใหญ่เป็นลายดั้งเดิม และลวดลายประยุกต์ (พิพิธภัณฑสถานมหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551) ซึ่ง“ชินหัวแดงตีนก่าน” หรือ “ผ้าชินคันฝ้าย” เป็นผ้าชินชนิดหนึ่งที่มีเอกลักษณ์ในการทอลาย กรรมวิธีมัดหมี่น้อยใหญ่สลับ เส้นด้ายสี นิยม 5 สี คือ ครั่ง (แดง) คราม (น้ำเงิน) เข(เหลือง) เขียว และดำ ลวดลายมัดหมี่จะมาจากการดำรง วิถีชีวิตของชาวไทหล่มที่ผูกพันกับศาสนาพุทธ การใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายพึ่งพาธรรมชาติ คือ ลายต้นฝ้ายมาจากการประเพณีการแห่ต้นฝ้าย ลายโนปั่นฝ้าย ลายดอกกระจับในท้องนา ลายพระยานาค ลายเพียง (กระเบื้องคว่ำ-หงาย) เป็นต้น ภาพชินหัวแดงตีนก่านปรากฏอยู่ในจิตรกรรมฝาผนังวัดศรีมงคล (นาทราย) ตำบลวังบาล อำเภอหล่มเก่า ซึ่งมี 2 แบบ คือ หัวชินมัดย้อมลายดวงกลม โทนผ้าสีครั่ง และลายหัวแดงตัวชินโทนคราม (เยาวภา โตสงวน, 2559) ตรงกับกรมล วรกลม (2562) กล่าวว่า “ภูมิปัญญาบนผ้าผืนงาม ของชาวไทหล่ม” ผ้า หนึ่งในผลงานศิลปะที่ถ่ายทอดเรื่องราว วัฒนธรรม รวมถึงอัตลักษณ์ของชนพื้นเมืองของแต่ละพื้นที่ ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์ก็ได้มีการนำเอาผ้ามาถ่ายทอดและแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่โดดเด่น “ผ้าชินคันฝ้าย” หรือ ชินหัวแดงตีนก่าน ชินหมี่ คันน้อย ชินหัวแดง ชินตีนก่าน อัตลักษณ์แห่งผ้าทอของชาวไทหล่ม โดยใน 1 ผืน ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ “หัวชินที่มีสีแดง” ตัวชินที่มีสีทึบประกอบด้วยลวดลายสวยงามหลากหลาย และตีนชินที่เป็นลายก่านลวดลายขวางกับตัวชิน อันเป็นที่มาของ “ผ้าชินคันฝ้าย”

สิ่งที่กล่าวมานั้นคือผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นบ้านที่ถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐาน ในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ด้านปัจจัยเครื่องนุ่งห่มเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความหมายต่อชาติพันธุ์และมีคุณค่าความงาม ที่ได้รับการสืบทอด จากบรรพบุรุษมาหลายชั่วอายุคน กลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ก็เช่นกัน โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงสมัยก่อนต้องเรียนรู้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทอผ้า และต้องทอผ้าชนิดต่าง ๆ ขึ้นเพื่อใช้ในชีวิตรประจำวันของตนเอง เช่น ผ้ามสไบ ผ้าชิน ผ้าขาวม้า ธงประดับ ฯลฯ และสิทธิชัย สมานชาติ (2553) กล่าวว่า ผ้าชนิดต่าง ๆ นั้น มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและทางวัฒนธรรมในตัวเอง ดังนั้นในปัจจุบันจึงกลายมาเป็นสินค้าทำรายได้ และสร้างอาชีพเสริมให้กับคนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2561) กล่าวว่า การพัฒนาสินค้าสิ่งทอจากการออกแบบบนพื้นฐานของความคิดเชิงสร้างสรรค์และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยได้จากการศึกษาค้นคว้า หาความรู้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสินค้าได้อย่างเป็นระบบ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริงกับกระบวนการผลิต เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์และตรงกับความต้องการของผู้บริโภค เพื่อนำเข้าสู่ตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ซึ่งจากการลงพื้นที่สำรวจกลุ่มทอผ้าของนักวิจัย นักวิจัยได้รับทราบปัญหาจากประธานกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มักจะพบปัญหาด้านวัสดุเหลือทิ้งที่มีจำนวนมาก เช่น เศษผ้าชินคันฝ้ายที่เหลือทิ้งจำนวนมาก ผลิตภัณฑ์จำหน่ายไม่ได้ เพราะตัวของผลิตภัณฑ์ไม่ค่อยทันสมัย จึงไม่เป็นที่นิยมของคนทั่วไป จึงมีความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ผ้าชินคันฝ้าย หรือ “ชินหัวแดงตีนก่าน” ซึ่งที่ผ่าน ๆ จากปัญหาดังกล่าวมาข้างต้นนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ผ้าชินคันฝ้าย ของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ได้รับการรับรอง และเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และสร้างรายได้ให้กับกลุ่มทอผ้า และคนในชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชินคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวในถนนคนเดินโทหล่ม อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งสิ้น 200 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมาย แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sample)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชุด ซึ่งแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบศึกษาความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ ผ่าน Google Form ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ป้ายสำรวจส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในถนนคนเดินโทหล่ม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 สำนักรวพพฤติกรรมและความต้องการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

- แบบสอบถามชุดที่ 2 แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ ผ่าน Google Form ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ป้ายสำรวจส่วนบุคคลนักท่องเที่ยวในถนนคนเดินโทหล่ม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โอกาสในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้าน สถานที่ที่ท่านมักจะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นบ้านมากที่สุด เหตุจูงใจที่ทำให้ท่านเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านมากที่สุด และปัญหาที่ท่านคิดว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลิตภัณฑ์จากผ้าทอพื้นบ้านไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควรเนื่องจากสาเหตุใด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดคะแนนคำตอบอัตราส่วนประมาณค่าไว้ดังนี้

5	=	พึงพอใจมากที่สุด
4	=	พึงพอใจมาก
3	=	พึงพอใจปานกลาง
2	=	พึงพอใจน้อย
1	=	ไม่พึงพอใจ สมควรมีการปรับปรุง แก้ไข

กำหนดเกณฑ์ และแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยไว้ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	คือ	มีความพึงพอใจมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	คือ	มีความพึงพอใจมากต่อผลิตภัณฑ์
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	คือ	มีความพึงพอใจปานกลางต่อผลิตภัณฑ์
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	คือ	มีความพึงพอใจน้อยต่อผลิตภัณฑ์
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	คือ	มีความไม่พึงพอใจ สมควรมีการปรับปรุง แก้ไขต่อผลิตภัณฑ์

3. การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้าย ของนักท่องเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม ช่วงวันเสาร์ที่มีการจัดถนนคนเดินไทหล่ม ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนธันวาคม 2563

ระยะที่ 2 ดำเนินการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้าย ตามความต้องการของนักท่องเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม นำแบบร่างผลิตภัณฑ์ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยปรับแก้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้าย

ระยะที่ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้าย นักท่องเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม ช่วงวันเสาร์ที่มีการจัดถนนคนเดินไทหล่ม ดำเนินการระหว่างเดือนเมษายน ถึง เดือนมิถุนายน 2564

4. การสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือวิจัยและทดสอบเครื่องมือ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามของ (ดวงพร ตั้งวงศ์, 2554) มาเป็นต้นแบบ และทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทาง ในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 สร้างแบบสอบถามตามแนวทางที่ได้ศึกษา

4.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยว ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpa Coefficient) ของ Cronbach (สุภาพ ฉัตรภรณ์, 2544) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นสูง จึงสามารถนำแบบสอบถามนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้

5. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อมูลแล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังรายละเอียดดังนี้

5.1 ปังจ้ยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม วิเคราะห์หาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

5.2 พฤติกรรมและความต้องการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ใช้วิธีพรรณนาประกอบตาราง

5.3 การสำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยแสดงค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยดำเนินศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคและความต้องการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ของนักท่องเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มคิดเป็นร้อยละ 66.5 เป็นเพศหญิง เป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 35.5 คิดเป็นร้อยละ 72.5 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 53.5 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 39.5 ประกอบอาชีพรับราชการ และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.5 ซึ่งนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม มีความต้องการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปความต้องการในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้าย

การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้าย	ความต้องการในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้าย
1. การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้าย	ด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์
2. ประเภทของผลิตภัณฑ์ - ประเภทของใช้ - ประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย	หมอนอิง, กล่องกระดาษทิชชู ของใส่โทรศัพท์มือถือ, กระเป๋าถือ
3. สีสันทันของผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายที่ต้องการพัฒนา	ดั้งเดิมของเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้าย

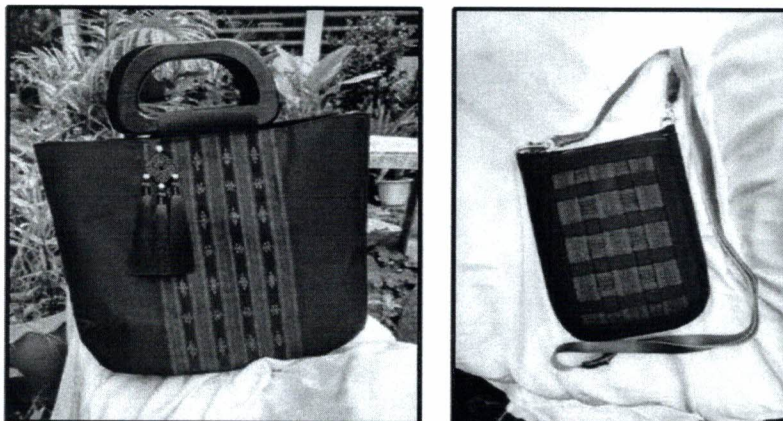
จากตารางที่ 1 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม ต้องการให้พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายในด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทของใช้ ได้แก่ หมอนอิง กล่องกระดาษทิชชู และผลิตภัณฑ์ประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย ได้แก่ ของใส่โทรศัพท์มือถือ กระเป๋าถือ โดยสีที่ใช้เป็นสีดั้งเดิมของเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายเป็นสีในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

ผลความต้องการในการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายของกลุ่มนักท่องเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมและตรงต่อความต้องการนักท่องเที่ยวที่ ผู้วิจัยได้ออกแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายประเภทของใช้ 2 ผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ละ 4 รูปแบบ ประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย 2 ผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ละ 4 แบบ และนำเสนอแบบร่างผลิตภัณฑ์ต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้คัดเลือกแบบร่างของผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท ประเภทละ 2 รูปแบบ

แบบร่างผลิตภัณฑ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญผู้วิจัยดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบร่างตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และทำการสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบประเภทของใช้ 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ หมอนอิง กล่องกระดาษทิชชู และผลิตภัณฑ์ต้นแบบประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย ได้แก่ ของใส่โทรศัพท์มือถือ กระเป๋าถือ แล้วนำต้นแบบผลิตภัณฑ์ทั้ง 2 ประเภทส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลงานต้นแบบอีกครั้ง ในเรื่องของคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ประโยชน์การใช้สอยของผลิตภัณฑ์ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ สีสันทันและลวดลายของผลิตภัณฑ์ และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ และปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งก่อนผลิตขึ้นงานจริง

ภาพที่ 1 ต้นแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายประเภทของใช้:
ผลิตภัณฑ์หมอนอิง, และผลิตภัณฑ์กล่องกระดาษทิชชู

ภาพที่ 2 ต้นแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายของที่ระลึก/ของชำร่วย:
ผลิตภัณฑ์กระเป๋าลือ, ผลิตภัณฑ์ของใส่โทรศัพท์มือถือ

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอลำลูก จังหวัดเพชรบูรณ์

การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอลำลูก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า นักท่องเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มร้อยละ 77.5 เป็นเพศหญิง เป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 50.5 คิดเป็นร้อยละ 80.5 มีสถานภาพโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 54.4 ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 58.0 และมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.0 และศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายประเภทของใช้ และประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย ในเรื่องของคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประโยชน์การใช้สอยของผลิตภัณฑ์ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ สีล้นและลวดลายของผลิตภัณฑ์ และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ภาพรวมความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้านตำบลบ้านดัว อำเภอลำลูก จังหวัดเพชรบูรณ์

ผลิตภัณฑ์	$\bar{x}$	ระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์
ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายประเภทของใช้	4.27	มากที่สุด
ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย	4.20	มาก
รวม	4.24	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั่นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้านตำบลบ้านดัว อำเภอลำลูก จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง 2 ประเภท อยู่ในระดับมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์ ($\bar{x} = 4.24$)

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม ที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้านตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ แต่ละประเภท (n = 200)

ผลิตภัณฑ์	$\bar{X}$	ระดับความพึงพอใจที่มีต่อผลิตภัณฑ์
ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายประเภทของใช้		
- กล่องกระดาษทิชชู	4.33	ความพึงพอใจมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์
- หมอนอิง	4.20	ความพึงพอใจมากต่อผลิตภัณฑ์
ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย		
- ของใส่โทรศัพท์มือถือ	4.20	ความพึงพอใจมากต่อผลิตภัณฑ์
- กระเป๋าถือ	4.19	ความพึงพอใจมากต่อผลิตภัณฑ์

จากตารางที่ 3 พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มมีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายประเภทของใช้ (กล่องกระดาษทิชชู) อยู่ในระดับมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.33$) และมีความพึงพอใจในระดับมากต่อผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายประเภทของใช้ (หมอนอิง) ($\bar{X} = 4.20$) ส่วนผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ของใส่โทรศัพท์มือถือ และกระเป๋าถือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) และ ($\bar{X} = 4.19$)

อภิปรายผล

1. การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า จากการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มส่วนใหญ่มีความต้องการให้พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้าย ประเภทของใช้ และประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย โดยให้มีการพัฒนาด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัย และต้องเป็นผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายที่มีสีดั้งเดิม ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มไปออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทของใช้ 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ หมอนอิง กับกล่องกระดาษทิชชู และประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย 2 ผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ของใส่โทรศัพท์มือถือ กับกระเป๋าถือ เพื่อให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ กิงกานต์ ปฏิบัติ และคณะ (2561) กล่าวว่าการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคไม่ว่าจะเป็นคนเดียว เป็นกลุ่ม หรือแบบองค์กร มีความจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ ว่าการเลือกซื้อ การเลือกใช้ และการใช้สินค้าเป็นอย่างไร ซึ่งรวมถึงการบริการ แนวคิด หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจตามความต้องการได้ และในการพัฒนาหรือออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น ควรที่จะมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ออกสู่ตลาดเสมอ ต้องมีการพัฒนารูปแบบของสินค้าอยู่ตลอด นอกจากนี้ผู้ผลิตยังควรยึดคุณภาพของผลิตภัณฑ์และความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า แม้ว่าการออกแบบผลิตภัณฑ์จะเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องคำนึงถึงความแปลกใหม่และทันสมัย แต่บางครั้งเรายังสามารถนำสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเราหรือสิ่งที่สังคมกำลังเร่งรณรงค์ในเวลานั้น มาใช้ในการออกแบบด้วยเช่นกัน (ดวงพร ตั้งวงศ์, 2554) และสอดคล้องกับ พรลภัส พิบูลโกศาสมบัติ (2562) กล่าวว่า การออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นเรื่องที่สำคัญ รูปแบบผลิตภัณฑ์ที่สวยงาม ทันสมัย จะยิ่งช่วยดึงดูดให้ลูกค้าอยากใช้สินค้า และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์

2. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้านตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง 2 ประเภท อยู่ในระดับมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.24$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยทำศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มที่มีต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคั้นฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้านตำบลบ้านตัว อำเภอ

หล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ในเรื่องของคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ประโยชน์การใช้สอยของผลิตภัณฑ์ รูปแบบของผลิตภัณฑ์ สีล้นและลวดลายของผลิตภัณฑ์ และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ตรงตามความต้องการมากที่สุด ทั้งในเรื่องของคุณภาพ ประโยชน์การใช้สอย รูปแบบ สีล้น ลวดลาย และความแปลกใหม่ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (2542) กล่าวว่า รูปแบบของผ้าไทยควรจะต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ และการใช้สอยในชีวิตประจำวัน และควรปรับปรุง ลวดลาย สีล้น ให้เหมาะสม ซึ่งการพัฒนาในรูปแบบผ้าไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า จะเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ช่วยกระตุ้นและทำให้วัยรุ่น หรือคนในปัจจุบันหันกลับมาใช้และให้ความสำคัญของผ้าไทยมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพิศ เภาภูมิ (2546) ที่ทำการศึกษาปัจจัยด้านรูปแบบจิตใจให้นิสิตนักศึกษาบริโภค ผลิตภัณฑ์ผ้าไทย พบว่า นิสิต นักศึกษาโดยภาพรวมจะพิจารณารูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับโอกาสที่ใช้ เหมาะสมกับประโยชน์การใช้สอย และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ต้องสะดุดตา แปลกใหม่ ทันสมัย ทั้งนี้ นิสิต นักศึกษาเป็นช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับความสวยงาม ความแปลกใหม่สะดุดตา และความหลากหลายรูปแบบของผลิตภัณฑ์ จึงส่งผลให้นิสิตนักศึกษาตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จากผ้าไทย และนอกจากนี้การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคที่ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผ้าไทยนั้น ก็ขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงและการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ผ้าไทยให้มีคุณภาพ มาตรฐานที่เหมาะสม และสะดวกต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการส่งเสริมให้ผู้ผลิตตระหนักถึงความสำคัญของคุณภาพผ้าไทย หรือผลิตภัณฑ์จากผ้าไทย และผลตอบแทนที่ผู้ผลิตจะได้รับในระยะยาว (ปริมรัตน์ แวกเพ็ง, 2542)

สรุป

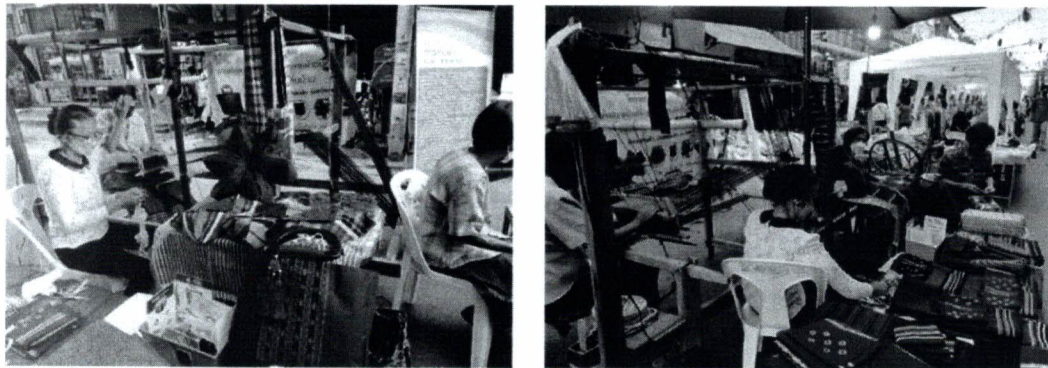
1. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่มต้องการให้พัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายในด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ประเภทของใช้ ได้แก่ หมอนอิง และกล่องกระดาษทิชชู และประเภทของที่ระลึก/ของชำร่วย ได้แก่ ของใส่โทรศัพท์มือถือ และกระเป๋าถือ โดยผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายนั้น ต้องมีสีแดง
2. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้านตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง 2 ประเภท อยู่ในระดับมากที่สุดต่อผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.24$)

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้
ควรพัฒนาเรื่องการตลาด การประชาสัมพันธ์สินค้าและผลิตภัณฑ์ผ้าทอของไทย หรือผ้าพื้นเมืองต่าง ๆ ให้เป็นที่ยอมรับของทุกช่วงวัย หรือคนทั่วไปในวงกว้าง
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาสินค้า และผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมืองให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นในด้านของรูปแบบ สีล้น ลวดลาย คุณภาพ ประโยชน์การใช้สอย และความแปลกใหม่ของชิ้นงาน เพื่อให้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภคในวงกว้าง
 - 2.2 ควรมีการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ เช่น ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้าย

องค์ความรู้ใหม่และผลที่เกิดต่อสังคม ชุมชน ท้องถิ่น

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้าย ที่สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ได้ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และส่งผลกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านตัว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายและสามารถนำผลิตภัณฑ์ไปจัดจำหน่ายในราคาที่สูงขึ้น และทำให้สมาชิกในกลุ่ม และในชุมชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 3 การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ณ ถนนคนเดินไทหล่ม

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าชิ้นคันฝ้ายของกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะได้รับความร่วมมือจากกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน ตำบลบ้านดัว อำเภอลำสนัก จังหวัดเพชรบูรณ์ สมาชิกกลุ่มทอผ้าพื้นบ้าน และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในถนนคนเดินไทหล่ม และประชาชนทั่วไปที่มีความชอบในการบริโภคผ้าทอพื้นบ้านที่ตอบสนองสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้และให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ขอบขอบคุณท่านที่ช่วยประสานงานและอนุเคราะห์ในเรื่องเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยจนทำให้โครงการวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ให้แก่ผู้วิจัย จึงขอขอบพระคุณ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2542). *ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อผ้าไทย*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงอุตสาหกรรม
- กิงกานต์ ปฏิบัติ, ภาควิชา และสเนน และศิริระกักร วรวัฒน์ปริญา. (2561, เมษายน). การศึกษาพฤติกรรมความต้องการของผู้บริโภคสินค้าปลาหมึกแปรรูปของตลาดในเทศบาลบ้านเพ จังหวัดระยอง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต*, 12(12), 1-14.
- ดวงพร ตั้งวงศ์. (2554). *การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากผ้าพื้นเมืองไทยทรงคำ อำเภอยะย้อย จังหวัดเพชรบุรี*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สาขาเกษตรศาสตรศึกษา.
- นฤมล วรภม. (2562). *ดินห้วยแดงดินก่น*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.phetchabunpao.go.th/index.php>. (วันที่ค้นข้อมูล: 20 ตุลาคม 2563).
- ปริมรัตน์ แฉกเพ็ง. (2542). *รายงานการศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อผ้าไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัว, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- พรพิล เภาภูริ. (2546). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคผลิตภัณฑ์ผ้าไทยของนิสิต นักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สาขาเกษตรศาสตรศึกษา.
- พรภัสร์ พิบูลโกศาสมบัติ. (2562). *หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://sites.google.com/a/kjwit.ac.th/ponlapass/pathor/hlak-kar-xxkbaeb-phlitphanth>.

- (วันที่ค้นข้อมูล: 20 พฤษภาคม 2564).
- พิพิธภัณฑสถานมหาวิทยาลัยรัตนนคร. (2551). ข้อมูลผ้าไทยภาคเหนือตอนล่าง-ผ้าเมืองเพชรบูรณ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: http://www.thaitextilemuseum.com/Thai/A_5/B10/C15/c15.html.
- (วันที่ค้นข้อมูล: 2 กุมภาพันธ์ 2564).
- ภิญทิลา ธนบุรีนิพัทธ์. (2564). การเพิ่มมูลค่าให้กับผ้าทอพื้นบ้านภาคใต้. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://researchcafe.tsri.or.th/southern-woven-fabric/>. (วันที่ค้นข้อมูล: 29 มกราคม 2564).
- เยาวภา โตสงวน. (2559). ผ้าชิ้นหัวแดงตีนก่วนไทหล่ม. เพชรบูรณ์: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์.
- เยาวภา โตสงวน. (2565). ผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <http://www.m-culture.in.th/album /195628/ผ้าทอพื้นเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์>. (วันที่ค้นข้อมูล: 16 พฤษภาคม 2566).
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ. (2561, กรกฎาคม-กันยายน). แนวทางการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เพื่อเพิ่มมูลค่าภายใต้ โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเครื่องแต่งกายมุสลิมในจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดอาเซียน (ระยะที่ 2). *OUTLOOK THAI TEXTILE & FASHION*, 27, 4.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเมืองระยอง. (2563). ความเป็นมาโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก: <https://district.cdd.go.th/bansang/services>. (วันที่ค้นข้อมูล: 29 มกราคม 2564).
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. (2546). หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.
- สิทธิชัย สมานชาติ. (2553). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 2007 108 มรดกสิ่งพิมพ์. อุบลราชธานี: คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. (อัดสำเนา).
- สุภาพ ฉัตรภรณ์. (2544). ระเบียบวิจัยทางคหกรรมศาสตร์ศึกษา. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.